

Nr 231.

Av herr **Åkerman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 150, angående hästhållningen för officerare vid armén.

Uti kungl. propositionen nr 150 till innevarande riksdag föreslår Kungl. Maj:t bland annat, att officerarna vid generalstaben i stället för att, såsom nu är fallet, vara beridna å två egna tjänstehästar hädanefter skulle vara beridna allenast å en tjänstehäst, medan för hela generalstaben skulle finnas en hästreserv av stamhästar, beräknad efter 75 procent av officersantalet. Hela antalet hästar vid generalstaben skulle härigenom minskas från 76, såsom bestämdes i 1914 års härordning, till 62, således med 14 hästar.

Såsom skäl för den ifrågasatta minskningen anföres i det propositionen bifogade statsrådsprotokollet, att det beräknade hästantalet motsvarade vad som krävdes för att generalstabens officerare under krig skulle bliva på ett tillfredsställande sätt beridna. En del officerare, tillhörande generalstaben, vore nämligen avsedda att vid mobilisering bekläda sådana krigsbefattningar, att de icke hade behov av två hästar.

Antalet dylika befattningar torde emellertid icke uppgå till en sådan siffra att 14 hästar kunna indragas. Även av ett annat tungt vägande skäl har generalstaben behov av minst det antal hästar, som bestämdes i 1914 års härordning. Generalstabens på stat varande personal är nämligen icke på långt när tillräcklig för att vid mobilisering fylla behovet av generalstabsofficerare, utan ett avsevärt antal krigsbefattningar såsom generalstabsofficerare måste vid mobilisering beklädas av f. d. generalstabsofficerare, aspiranter vid generalstaben eller f. d. sådana. Större delen av dessa krigsbefattningar äro av sådan beskaffenhet, att deras innehavare måste vara väl beridna, vanligen å två hästar. Endast i undantagsfall äro emellertid ovan berörda officerare beridna redan i fredstid, utan de måste på något sätt göras beridna vid mobiliserings-tillfälle. Det behov av ridhästar, som med anledning härav uppstår vid mobilisering, överstiger säkerligen redan nu 14 — eller det antal, var-

med propositionen vill minska hästtillgången vid generalstaben — och kommer att ökas i samma mån som högre staber måste bildas för reservformationerna. En minskning av det genom 1914 års härordningsbeslut bestämda antalet hästar vid generalstaben innebär därför, att de beridna truppslagen vid mobilisering måste avstå ett motsvarande antal stamhästar.

Hela förslaget står för övigt i uppenbar strid mot den i propositionen och av de sakkunniga uttalade grundsatsen, att »för varje officer skall finnas att tillgå det antal hästar, som kräves på grund av hans krigstjänstgöring». Av lätt insedda praktiska skäl kan icke varje officer, som avses att vid mobilisering tjänstgöra såsom beriden generalstabs-officer, i fred personligen tilldelas en häst, såvida han icke tillhör generalstabens på stat varande personal, men i full överensstämmelse med den ovan anförda grundsatsen borde vid generalstaben finnas en hästreserv, tillräckligt stor för att vid mobilisering dels förse generalstabens egen personal med det antal hästar, som erfordras förutom dess tjänstehästar, dels göra såsom generalstabsofficerare tjänstgörande men generalstaben icke tillhörande officerare på ett tillfredsställande sätt beridna.

Propositionen tillgodoser endast det förra behovet, icke i någon mån det senare, ehuru ett liknande behov behjärtats vid arméfördelningsstaberna. Följden härav bliver, att vid mobilisering uppstår en brist på ridhästar, som måste fyllas från de beridna truppslagens härför ingalunda avsedda och för övrigt mycket knappt beräknade tillgång på stamhästar.

På grund av vad jag sålunda anført får jag hemställa,

att riksdagen måtte, utan ändring av vad i fråga om antalet hästar blivit genom 1914 års härordning bestämt, besluta, att efter genomförd härordning skola vid generalstaben finnas 55 tjänstehästar och 55 kronan tillhöriga stamhästar.

Stockholm den 27 april 1915.

J. Åkerman.